

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 stycznia 2016r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki E. M. kwotę 2.146,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty oraz kwotę 725 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku w całości wniósł pozwany. Zarzucił naruszenie:

1. błąd w ustaleniach faktycznych skutkujący nierozpoznanie istoty sprawy z uwagi na błędne zakwalifikowanie szkody jako szkody częściowej w sytuacji, gdy szkoda winna zostać zakwalifikowana jako szkoda całkowita oraz nierozpoznanie zarzutu przedawnienia,
2. naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności: art. 361 § 1 k.c., art. 361 § 2 oraz art. 824¹ § 1 k.c., art. 362 k.c., art. 6 k.c.,
3. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, w tym zwłaszcza:
 - a. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na wydaniu orzeczenia bez wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i dowolną oraz błędną ocenę dowodów poprzez przyjęcie, że roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie, a szkoda winna zostać zakwalifikowana jako szkoda częściowa, niewypowiedzenie się w przedmiocie zgłoszonych przez pozwaną wniosków dowodowych,
 - b. art. 278 k.p.c. polegające na nieprzeprowadzeniu dowodu z opinii biegłych, gdy z okoliczności sprawy wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że rozważane przez sąd I instancji wymagały wiadomości specjalnych.

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania. Za zasadny bowiem Sąd Okręgowy uznał zarzut nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy.

Trafnie zarzuca apelujący, że Sąd Rejonowy w swoich ustaleniach zakwalifikował szkodę jako częściową, podczas gdy bezspornie w sprawie chodziło o szkodę całkowitą. W konsekwencji Sąd I instancji dokonał ustalenia wysokości kosztów najmu pojazdu zastępczego (co było przedmiotem sprawy) za okres niezbędny do naprawienia uszkodzonego pojazdu. Istota sprawy tymczasem sprowadzała się do ustalenia jaki był uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w sytuacji szkody całkowitej (całkowitego zniszczenia pojazdu). Takich ustaleń ani rozważań w tym przedmiocie Sąd Rejonowy nie poczynił – nie rozpoznał zatem istoty sprawy. Wniosek taki wzmacniają nadto takie okoliczności jak: nierozpoznanie przez sąd wniosku pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego (k.31) i brak stanowiska sądu co do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia (k.30).

W tym stanie rzeczy wydawanie przez Sąd Okręgowy orzeczenia merytorycznego wiązałoby się z koniecznością rozpoznania sprawy merytorycznie po raz pierwszy, włącznie z ewentualnym przeprowadzeniem postępowania dowodowego z opinii biegłego.

W tej sytuacji konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w oparciu o przepis art. 386 § 4 k.p.c. Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy dokona ustaleń i rozważań we

wskazany powyżej zakresie, rozpoznając nadto zgłoszone wnioski dowodowe i podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia.